

Ricardo Szwarc. DIRECTOR DEL FESTIVAL GREC DE BARCELONA

«Enguany no crec haver deixat fora cap proposta catalana important»

En la segona edició del festival, s'han anat advertint els primers canvis del director del Grec. Ara aposta pel suport dels grups emergents a través d'una plataforma que supera el festival d'estiu de Barcelona. Pel que fa a creació autòctona, aclareix que no s'ha deixat res de pes

JORDI BORDES/ Barcelona
 ● L'any passat la primera edició de Ricardo Szwarc del Festival Grec va aixecar moltes expectatives, tot i fer un cartell amb alguns encàrrecs de l'anterior director Borja Sitjà. En la que comença avui, s'esperava més aposta pels autors emergents de casa. Continua tenint bon nas per oferir productes de nous formats que despertin la curiositat del públic. Aquest és, per ell, el nord més segur.

– **Atendre la curiositat té la dificultat de programar un amfiteatre de 2.000 localitats, a què els espectadors assisteixen com una trobada social a l'estiu.**

– «A la gent li agrada anar a aquest espai, una nit calorosa d'estiu. És veritat que la inauguració d'avui té molt de component social però no els altres dies. Per les enquestes veiem que el públic del Grec manifesta poca freqüència d'assistència a espectacles durant la temporada.»

– **En aquesta edició no hi ha noms reclam ni tampoc gran risc.**

– «Hi ha noms com Sasha Waltz, Sidi Larbi, Misa o Pavlovsky que potser no són prou coneguts pel gran públic. S'assumeix un risc quan es programen grans espais evitant aquests reclams. Crec que aquesta és la funció del teatre públic: més que buscar resultats, fer que la cultura faci un pas més.»

– **Com es convoca la curiositat?**

– «Aspiro que el públic vegi espectacles que li agradin, i amb el temps l'estimulin per veure altres coses, sense la necessitat de saber ben bé què es va a veure. Aquesta és la dinàmica de festivals com Avinyó o Temporada Alta. Nosaltres hem de crear aquest hàbit a mitjà i llarg termini: primer cal madurar un gust.»

– **Come & See i el Grec coincideixen a ser aparador de la producció autòctona però no conflueixen?**

– «Participaré en una

Ricardo Szwarc, la setmana passada, a Barcelona. / QUIM PUIG

taula rodona del Come & See. La seva proposta és que els programadors no es distreguin en res més. Tenen un programa intensiu al TNC, em sembla lògic. Per crear vasos comunicants caldria envoltar les dates del Come & See amb altres espectacles que interessessin. El que passa és que jo vaig saber que es feia aquesta convocatòria només dos mesos abans.»

– **Sidi Larbi experimenta fusionant la seva coreografia amb els monjos Shaolin?**

– «A mi m'agraden molt aquests creadors que fan mestissatge cultural, un fet que avui està a l'ordre del dia, més enllà del que és políticament correcte. Des de la infància, Larbi estava fascinat per les arts marcial. Quan va sortir la possibilitat, s'hi va apuntar. I l'espectacle troba una nova disciplina: no és dansa, és d'una gran plasticitat i per a tots els públics. Integren seqüències de les arts marcial. Una mesura de temps.»

– **Què passa al Regne Unit. Per això posen**

una lupa amb el cicle Panorama UK?

– «La idea és crear un nucli temàtic, tots els festivals ho teixeixen. Serveix per captar el perfum d'aquell teatre. No pretén ser cap tesi, però mostrem dues companyies reconegudes (Cheek by Jowl i Complicité) i un grup emergent (The brother size). Finalment, en el Fast Forward, hi ha una barreja de formats. No direm que el Regne Unit és el més revolucionari (hi ha més llocs on hi ha més radicalitat, com ara aquí). El tret distintiu del Regne Unit és la potència dels actors, reconeguda a tot el món.»

– **Per què s'ha de saber què fan els autors emergents al Regne Unit i no es potencia el treball, prou potent, dels autòctons?**

– «Això excedeix el propòsit del Grec. La nova creació és un tema complex que es vol vincular amb els espais de creació. La meua vocació és nodrir de contingut aquests espais quan estiguin disponibles. Cal una plataforma

que els faci visibles. Programar-los esporàdicament no dona la idea de la capacitat en conjunt, que és gran, a Catalunya. En això estem. Per això volem remodelar el festival de Barcelona perquè la possibilitat que el Grec sigui plataforma per trobar públic i programadors són mínimes, o nul·les.»

– **El replantejament del Grec implica trobar la complicitat de l'Institut del Teatre que organitza el Festival Neo.**

– «Estem en converses amb Neo. S'ha proposat un conveni pel 2010.»

– **Les fàbriques de creació penalitzen les sales, com la Ivanow?**

– «Portaceli va ser a la Ivanow però no podem parlar d'emergent perquè ja té públic. Ara es reposa Fairy. Descentralitzar potser no em garanteix un públic però mantinc la idea que el Grec s'ha de moure per la ciutat. Aquest any, ho he fet a través dels equipaments importants de la ciutat (Picasso, Macba, Miró...) que també reclamen presència del Grec.»

– **El castell de Montjuïc serà espai per al Grec?**

– «He llegit aquesta informació, sí. Però aquesta consideració mai ha estat ni de l'Icub, ni meua. No sé d'on ha sortit. El problema d'entrar al castell és que s'ha d'equipar. En tot cas, podria tenir sentit aquest primer any. Prefereixo concentrar els espectacles de gran aforament al Grec. El castell ja tindrà el seu projecte.»

– **La música. Amb els anys, baixa la presència de grups mediàtics. L'argument és que ja hi ha festivals potents. Cal buscar nous formats musicals al Grec?**

– «Sí que hi ha menys música de la que es feia abans. Està reemplaçada per la música clàssica. La intenció és que la música del Grec no sigui la mateixa que la que produeixen els altres. Ompliríem, però no tindria sentit.»

– **El Grec manté un equilibri entre obres internacionals i autòctones que utilitzen el festival d'aparador. Quina és**

la proporció?

– «No hi ha quotes. El meu concepte de festival internacional té dues línies: que hi hagi programació estrangera raonable i l'exportació de talent local. Històricament, el Grec neix a partir del moviment popular del sector local. Ha estat sempre present. La proporció no està establerta. Depèn del trencaclosques i també dels projectes. Alguns els començo jo a proposar, altres em vénen. Enguany no crec haver deixat fora res d'important.»

– **Per fer exportació cal que hi hagi programadors. Què es preveu?**

– «És una feina absolutament necessària. Exportar Bieito, Pasqual o Rigola és fàcil perquè ja són artistes reconeguts internacionalment. Més complicat són els emergents: cal crear-los una plataforma. A més, l'estiu no és el moment ideal, la primavera és molt més apta. És quan ho hem de concentrar tot i fer-ho visible. A Barcelona falta, tot i propostes estupestes com Radicals Lliure. Les xarxes al petit format existeixen *per se*, més enllà dels festivals. El mateix teatre anglès té subvencions i agents que els venen. Un festival té una capacitat limitada.»

– **La fi de la Marató de l'Espectacle ha deixat orfe un corrent d'artistes. És possible fer una Marató renovada al Grec? Perilla Dies de Dansa i Interferències?**

– «No tinc tota la informació de la Marató. Sé que va ser un èxit fa uns anys però que no s'ha adaptat. Els espais de creació han de crear un vincle entre creadors i públic. Dies de Dansa i Interferències seguiran al Grec.»

– **Alguna sorpresa com el 2666 de Rigola?**

– «No ho sé. L'any passat compartíem la preocupació, l'expectativa, perquè era una ambició molt gran. Ara per ara, em mantinc prudent. Al paper, tot em satisfà. Veurem el resultat com es concreta a escena i com respon el públic.»